

Alteracions dentofacials i trastorns respiratoris del son en els nens

Durant els últims anys s'ha fet evident que la funció respiratòria nasal juga un paper important en el **desenvolupament de l'esquelet dentofacial**

El desenvolupament de les estructures craniofacials i la respiració nasal ha estat, de fa temps, objecte d'interès i controvèrsia. La controvèrsia radica en si l'obstrucció nasal comporta o no respiració oral i especialment si aquesta és capaç de comportar canvis en el desenvolupament dentofacial.

Molts dels estudis que atribueixen un paper a l'obstrucció nasal en la gènesi de les anomalies craniofacials presenten importants llacunes. Això deriva en una manca d'evidències que parteix de la impossibilitat de saber quin és el grau d'obstrucció que comença a tenir significació clínica; quina és l'edat crítica de començament o per quant de temps s'ha de mantenir l'obstrucció per tal que pugui afectar el creixement facial.

La respiració normal requereix el lliure pas de l'aire pel nas. Durant els últims anys, s'ha fet evident que la funció respiratòria nasal juga un paper important en el desenvolupament de l'esquelet dentofacial. La funció respiratòria associada a la masticació i la

deglució, i a la correcta acció muscular dels llavis i la llengua, estimularan el desenvolupament i creixement facial.

L'home neix condicionat per alimentar-se per la boca i respirar per les fosses nasals. El desequilibri o ruptura d'aquest patró fisiològic afecta el creixement i desenvolupament, no només facial, sinó general. L'obstrucció nasofaríngia que comporta la respiració oral pot ser molt perjudicial si es troba present en el moment del desenvolupament de la cara, de l'esquelet orofacial i la dentició.

Si no es corregeixen les causes d'una respiració oral abans d'aquestes etapes, deixaran seqüeles i el seu tractament serà més difícil i costós. En molts casos pot requerir fins i tot cirurgia ortognàtica.

Encara que la respiració oral no estigués relacionada amb el desenvolupament dentofacial, existeix una evident relació entre dificultat respiratòria nasal i els trastorns respiratoris del son. Aquesta seria actualment la principal indicació

per a la correcció quirúrgica de les obstruccions de les vies altes en la població infantil.

Estudi realitzat en col·laboració amb la UIC

Hi ha pocs estudis fets per otorinolaringòlegs en aquest sentit. Pel nostre interès en els trastorns respiratoris del son en la població infantil (roncadors i amb apnees del son), vam decidir iniciar un estudi prospectiu en col·laboració amb el Departament d'Ortodòncia de la Universitat Internacional de Catalunya.

L'objectiu de l'estudi és valorar les alteracions en el desenvolupament de les estructures dentofacials dels nens amb trastorns respiratoris del son, candidats a cirurgia d'adenoides i amígdals, i la seva possible resolució a un any de la cirurgia.

Els resultats són encara preliminars, però es comencen a veure més alteracions dentals en els nens amb ronc i apnees nocturnes que en els casos sans, especialment paladar estret i mossegada creuada. La possibilitat de patir aquest desenvolupament dentofacial anòmal podria afegir-se a les indicacions d'adenoamigdalectomia.

